

Uvod

Da bi se moglo govoriti o osobinama tj. karakteristikama odraslih potrebno je odredi pojmove odraslosti, psihičkih i fizičkih osobina ličnosti što je usko povezano sa teorijama ličnosti.

Odrastao, čovek u procesu obrazovanja i učenja predstavlja bitno drugačiji kvalitet u odnosu na dete, kako zbog svog životnog i radnog iskustva, tako i zbog svog socijalnog statusa, ali i obrazovnog nivoa i psihofizičkih osobina. S obzirom na to, neizostavno se nameće problem sagledavanja psiholoških osnova obrazovno-vaspitnog rada sa odraslima, što je u funkciji boljeg i sveobuhvatnijeg razumevanja i osmišljavanja tog procesa.

U savremenoj psihološkoj i andragoškoj literaturi ima dosta neslaganja u vezi sa definisanjem pojma odraslosti. Pri tom, u mnogim psihološkim izvorima nailazimo na izjednačavanje pojma odraslosti i zrelosti u tome da nije nimalo jednostavno odrediti pojam odraslosti odnosno zrelosti, iako takvi pokušaji nisu retki.

Jedna od osnovnih psihičkih osobina po kojoj se odrasli razlikuju u odnosu na decu je zrelost.

Pojam odraslosti

U savremenoj psihološkoj i andragoškoj literaturi ima dosta neslaganja u vezi sa definisanjem pojma odraslosti. Pri tom, u mnogim psihološkim izvorima nailazimo na izjednačavanje pojma odraslosti i zrelosti u tome da nije nimalo jednostavno odrediti pojam odraslosti odnosno zrelosti, iako takvi pokušaji nisu retki. Tako ruski psiholozi Petrovskij i Jaroševskij ističu da zrelost označava »tendenciju ka dostizanju najvišeg razvitka duhovnih, intelektualnih i fizičkih sposobnosti čovekove ličnosti«.

Američki psiholog Reber je nešto uopšteniji u određenju zrelosti, naglašavajući da termin »specifikuje vrstu postignutog rasta«. On pominje nekoliko vrsta zrelosti, kao što su intelektualna zrelost, emocionalna zrelost i seksualna zrelost, koja se za razliku od prve dve i drugih vrsta zrelosti može »razložno i dobro definisati«. Naš psiholog Krstić određuje zrelost kao »dostignuto znanje nekog organizma koje strukturalno i funkcionalno odgovara merilima pune razvijenosti. Termin podrazumeva procese razvoja i zrenja, kao i kriterijum optimalne tačke ustrojstva, koja obezbeđuje najbolje oblike ponašanja« (D. Krstić, 1991, str. 637).

zbog promenljivosti kriterijuma zrelosti i određenih problema »u operacionalizaciji dimenzija duž kojih se opisuje dostignuti nivo zrelosti«.

D. Krstić objašnjava nekoliko vrsta zrelosti: emocionalnu zrelost, intelektualnu zrelost, psihološku zrelost i socijalnu zrelost.

Andragozi, kao i psiholozi, pristupaju tumačenju pojma odraslosti, odnosno zrelosti veoma pažljivo. Pojam odraslosti se tako svodi, koliko na biološku toliko i više na socijalnu psihološku zrelost, shvaćenu kroz »rasuđivanje, autonomiju, odgovornost i preuzimanje životnih uloga od strane odraslih«.

U andragoškoj literaturi nisu retki ni pristupi u kojima se pojam odraslost isključivo predstavlja u okvirima socijalne i psihološke zrelosti. U takvim analizama problema, socijalna zrelost se povezuje sa životnim ulogama odraslih kao radnika, roditelja, odgovornih građana i sl., a psihološka zrelost objašnjava »svešču o sebi«, odnosno svešču odraslog da je suštinski odgovoran za razvoj sopstveni život«.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com